

Forfatter: Bergsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra Fra Piazza del Popolo · II

Citation: Bergsøe, Vilhelm: "Fra Piazza del Popolo", i Bergsøe, Vilhelm: *Fra Piazza del Popolo*, udg. af Flemming Conrad ; Lars P. Romhild , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, [1988], s. 163. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bergsoev02-shoot-idm139642590842384/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Fra Piazza del Popolo

Urtekræmmer Petersen hed i sin spæde Ungdom, slet og ret Lars og var, som Biograferne udtrykker sig født af fattige Forældre paa en Ødemark i Nærheden af Kallundborg — uvist naar og af hvem. Sin første Lærdom og sine første Prygl fik han i Sognets Almueskole, indtil han blev saa gammel, at han kunde skælné en Ræv fra en Spids og en almindelig Gaas fra dem, der ved Efteraarstide trækker hen over Kattegattets Vande. Saa fik han sig en ny Dragt af en gammel Soldaterkavaj, en Pilekæp i Haanden, en Lædike paa Ryggen, og blev nu sendt ud for at genne Ræven fra Gæssene. Herfor fik han syv Skilling om Ugen. Disse gemte han trofast i sine Træsko og vilde før have ladet sig slagte end udlevere en eneste af dem. Fra Træskoen vandrede de over i en gammel Hosesok og gemes under Overliggeren paa en Kæmpegrav, hvorfra han holdt Udkig med Gæssene. Af og til forsvandt en af disse. Man kunde jo ikke genne alle Ræve bort, især ikke saadaa heud Mortensdagstider; men det mærkeligste var, at naar en Gaas var forsvunden, kom der altid blanke Markstykker i Hosesokken — det havde Overliggeren kunnet fortælle; men den tav som en Sten.

Fra Kæmpegraven havde Lars Udsigt til andet end netop Gæssene. Hvor Ødemarkerne endte, laa det blinkende Hav, og længere ude saa' man hvide Sejl glide forbi og tabe sig paa Kattegattet. Man fejler imidlertid, dersom man tror, at disse Syner, Oldtiden bagved og Nutiden foran, vakte eventyrlige Drømme i Drengens Sind. Tværtimod, Kæmpegraven var for ham kun et sikkert Skjulested for Hosesokken, og Havet vinkede ikke lokkende og fristende ud til Togter og Eventyr — han saa' paa Skibene, men tænkte paa, hvad der var i dem.

Saa beregnede han da, hvor længe det kunde vare, inden Markstykkerne i Hosesokken formerede